

3. Wachtruimte

MultijOB: 201, alstublieft.

Bert: Ik ben de nerveuze 39. Mevrouw Strasser, ik haat je. Je hokt daar achter die deur zonder klink. Die heb je eraf laten schroeven zodat mensen zoals ik niet bij je kunnen binnenploffen. Want ploffen moeten we maar ergens anders doen. En wanneer iemand zoals ik bij het ontploffen jou er toch graag bij wil hebben en absoluut naar binnen wil, naar binnen moet, om je zijn ontploffing te laten zien, dan kan hij geen klink vinden. Je kunt alleen maar aan de deur krabben, maar daarvan gaat die niet open. Je moet eerst gaan zitten en wachten, of op de loer gaan liggen tot jij opduikt, en dat duurt zo lang...

Eerste wachtende: A van afschrijven.

Hollie: Iedere derde van deze wachtgezichten is een stomme schreeuw naar verheffing. Niemand zou die beter kunnen realiseren dan ik. Niet van buiten, met het scalpel, bloedvergiëttend, maar van binnen, meelevend en pijnloos. Met alleen mijn stem breng ik vermoeide gemoederen in beweging en schroef ik innerlijke mentaliteiten op, tot de façade vrolijk fonkelt.

Tweede wachtende: Excuseer, kan iemand me even helpen om een raam te openen? Het is hier zo bedompt.

Derde wachtende: Vergeet het, die zijn afgesloten zodat niemand eruit springt.

Eerste wachtende: A van angsthaas.

MultijOB: Attentie, laatste oproep voor 188, alstublieft!

Hollie: Bingo! Nu zijn we toch al aanbeland bij de eerste motiverende maatregel die voor het grijpen ligt in deze snerttent: er valt hier eindelijk een prijs! Dat er met de wachtnummertjes ook iets gewonnen kan worden: kleine tot middelgrote geld- en andere prijzen, fantasierijke beloningen die om de dertig wachtnummertjes weggegeven kunnen worden. En van zodra het winnende nummer omgeroepen wordt, knarst er een opzweepende sirene. Overal in het kantoor lichten de schermen op in alle kleuren van de regenboog en dan is het eindelijk afgelopen met het schijndode voor-zich-uit-staren in de wachtkamers. Dan horen we buiten in de gangen weer vreugdekreten! Mensen springen op uit hun grauwigrijze plastic stoeltjes, zwaaien met hun nummertje en dan is er al iemand het bureau van zijn dossierbeheerder ingestormd die roept: 'YES! 207! Hier is mijn nummer! Ik heb GEWONNEN!'

4. Silvia's bureau

Silvia: 188 voor de derde, 188 voor de vierde keer? Wat is er vandaag toch aan de hand? Ofwel heeft het scherm een loszittend contact, ofwel is er niemand meer. Dus naar buiten, de vloer op, om te checken, of nog een poging doen met nummer... 189? Ach, ik word weer helemaal warm vanbinnen wanneer ik denk aan die honderdneuentachtig van vorige week! Ansgar! Die was echt maar net zo groot als zijn wachtnummertje en dan die verlangende, werkzoekende blik... Lieve 189, stuur me alsjeblieft weer net zoiets moois als de laatste keer. Lieve 189, bij dit werk kan ik er niet aan ontsnappen dat ik naar grauwe, aangezuurde gezichten moet kijken, en des te groter wordt mijn begeerte naar afwisseling. *Ze tikt het volgende nummer in.*

5. Wachtkamer

MultijOB: 189, alstublieft.

Bert: Tijdens het wachten en uitblazen steekt vertwijfeling de kop op. In mijn voorhoofd en neusgaten begint het te sissen, dat is de drukvermindering. De gevoelde woede vermindert. Op een gegeven moment volstaat het niet meer om te ontploffen. En als je sowieso nog eens een keer naar buiten stapt, mevrouw Strasser, dan doe je het altijd op deze ongevaarlijke momenten, alsof je een ingebouwde barometer hebt.

MultijOB: Aandacht, veiligheidsmededeling: Deze wachtruimte is een niet-rokerruimte.

Derde wachtende: Zeg, wat deelt u daar uit?

Adriana: Folders. Hier, alstublieft!

Derde wachtende: 'Er zijn veel meer mensen die iets willen doen, dan er betaald werk is. Handelen daarom degenen die vrijwillig afzien van betaalde arbeid, juist niet in het algemeen belang? De verantwoordelijkheid en de kunst van de productieve werkloosheid moeten daarom erkend en gestimuleerd worden, wat beslist een berg werk betekent. Laten we er eindelijk aan beginnen!'

Oké, eerlijk gezegd ben ik niet helemaal mee. Wat wordt daar eigenlijk mee bedoeld?

Adriana: Dat betaald werk niet alles is. We hebben altijd wel iets te doen, te zeggen of te zingen en daar ga ik gelijk mee beginnen!

Neemt haar gitaar en zingt 'Nooit meer voor de middag' van Bernadette La Hengst.

6. Silvia's bureau

Silvia: Sinds we geen overheidsinstantie maar een onafhankelijk agentschap zijn, is de sfeer bij ons veel jovialer geworden. *De Nieuwe Vriendelijkheid* verbetert het arbeidsklimaat.

MultijOB: 213 voor een pasbeurt in kamer 101, alstublieft.

Silvia: Natuurlijk berust *De Nieuwe Vriendelijkheid* op wederkerigheid. Niet alle mensen zijn daartoe